

INNOVATION AS A COMPONENT OF SOCIOCULTURAL ACTIVITY

ІННОВАЦІЯ ЯК СКЛАДОВА СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Hetmanchuk D.K. / Гетманчук Д.К.
student / студент.

National Transport University,
Kyiv, M. Omelianovycha-Pavlenka Str.1
Національний транспортний університет,
Київ, М. Омелянєвича-Павленка, 1

Анотація. Інновація як важливий елемент соціокультурної діяльності, відіграє важливу роль у формуванні та розвитку суспільства. Інноваційна діяльність перш за все передбачає розвиток і творчість, але не варто забувати, що її метою є збереження та поширення усталених культурних, етичних і естетичних цінностей, тому впровадження інновацій вимагає також відповідальності та прогнозування можливих наслідків нововведень. Основна теза полягає в тому, що інновація є ключовим рушієм соціокультурної еволюції, що забезпечує адаптацію суспільства до нових викликів і створює нові можливості для людського розвитку.

Ключові слова: інновації, інноваційна діяльність, модернізація, соціокультурний простір, цифрова трансформація, культурна політика, цифровізація культури.

Abstract. Innovation, as an essential element of sociocultural activity, plays a significant role in shaping and developing society. Innovative activity primarily involves progress and creativity, yet it should not be forgotten that its purpose is also to preserve and promote established cultural, ethical, and aesthetic values. Therefore, the implementation of innovations requires responsibility and anticipation of possible consequences of new developments. The main thesis is that innovation is a key driver of sociocultural evolution, ensuring society's adaptation to new challenges and creating new opportunities for human development.

Key words: innovation, innovative activity, modernization, sociocultural space, digital transformation, cultural policy, digitalization of culture.

Вступ.

На сучасному етапі соціокультурна діяльність є складним суспільним феноменом і охоплює різні аспекти життєдіяльності суспільства. Сучасне суспільство функціонує в умовах швидких соціальних і технологічних змін. Технологічний прогрес, глобалізація та зміна соціальних моделей вимагають від нас гнучкості та здатності до адаптації. У цьому контексті інновація виступає не просто як створення чогось нового, а як механізм, що забезпечує цю адаптацію. Це створює виклик: як інтегрувати інновації в соціокультурну діяльність так, щоб зберегти культурну спадщину й водночас забезпечити розвиток сучасних форм самовираження?

Основний текст.

Інновація у соціокультурному контексті - це процес створення, поширення та впровадження нових ідей, знань, цінностей, норм та практик, які змінюють

соціальну структуру, поведінку та спосіб життя людей. Нові ідеї та технології часто несуть із собою нові системи цінностей. Наприклад, розвиток інтернету та соціальних мереж не просто надав нові засоби комунікації, а й кардинально змінив уявлення про приватність, суспільну взаємодію та формування спільнот. Цифровізація освіти змінює традиційні формати навчання, а телемедицина переформатовує відносини між лікарем і пацієнтом. Ці зміни не лише потребують впровадження нових технологій, а й переосмислення ролей, функцій та механізмів управління. Суспільство має адаптувати свої інститути до нових реалій, щоб ефективно використовувати потенціал інновацій. Не всі інновації сприймаються однаково. Культурні особливості можуть як сприяти, так і перешкоджати їхньому впровадженню. Традиціоналізм, консерватизм, страх перед невідомим - усе це є бар'єрами. З іншого боку, відкритість до нового, готовність експериментувати та високий рівень довіри у суспільстві є сприятливими факторами. Соціокультурна інновація має на меті вирішити соціальні проблеми. Наприклад, створення нових моделей соціального підприємництва, що поєднують бізнес-цілі та соціальні місії, допомагає вирішувати проблеми бідності, безробіття та нерівності. Інновації у сфері громадської діяльності, такі як краудфандинг чи волонтерські платформи, змінюють уявлення про участь громадян у суспільному житті та відповідальність.

Висновки.

Інновація як складова соціокультурної діяльності постає ключовим чинником суспільного розвитку та трансформації. Вона забезпечує не лише технічне оновлення, але й формування нових соціальних практик, цінностей та моделей взаємодії, які відповідають сучасним викликам глобалізованого світу. Ефективне впровадження інновацій у соціокультурну сферу можливе лише за умови гармонійного поєднання нового й традиційного. Саме таке поєднання створює підґрунтя для збереження цінностей та водночас відкриває нові горизонти розвитку суспільства.

Література:

1. Кочубей Т. Д. Сучасні технології соціокультурної діяльності в контексті розвитку особистості. URL: <https://sites.google.com/uica.education/nayka/%D0%BD%D0%B0%D1%83%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D1%96%D0%B7%D0%B0%D0%BF%D0%B8%D1%81%D0%BA%D0%B8-8/8-4?authuser=0>
2. Нікітін, Л. (2007). Інноваційний розвиток і технічний консерватизм. Філософська думка, 6, 133–143.
3. Кочубей Т. Д. Соціокультурна діяльність: навчальний посібник. 75-79 с.
4. Верховна Рада України (2012). Закон України «Про інноваційну діяльність. Зі змінами і доповненнями» від 16 жовтня 2012 року, № 5460 — VI. <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.
5. Інноваційна діяльність як системний процес у конкурентній економіці: автореф. дис... д-ра екон. наук: 08.02.02 / В.П. Соловйов ; Нац. техн. ун-т «Харк. політехн. ін-т». – Х., 2006.

Науковий керівник: к.е.н., доцент НАВРОЦЬКА Тамара Анатоліївна

Статтю відправлено: 24.09.2025 г.

© Гетманчук Д.К.